

TÁJÉKOZÓDÁSI PONTOK A FEHÉR FOLT FELTÉRKÉPEZÉSÉHEZ

1. POR, PÁRA, ÉRINTÉS

Hasonlóan ahhoz, ahogyan a testem a lelkem élő ábrázata, gondolataim, érzéseim testét a műveim képezik.

Bőr, érintés: test

Azt olvastam nemrég, hogy a bőrünk a legősibb szervünk és ehhez szorosan kapcsolódva a tapintás a legkorábban kialakuló érzékünk. Ezzel kezd kommunikálni legelőször a magzat az őt körülvevő környezettel. Például a hangingerket is vibráció formájában érzékeli, a magzatvíz hullámzásán keresztül. A többi érzékszerv is belőle alakul ki, működésükhöz is háttérül szolgál: gyakran a tapintásra hagyatkozunk, ha meg akarunk győződni arról, hogy más érzékeink nem csaltak-e meg bennünket. Ez a kapcsolat a szinesztézia jelenségében is tetten érhető, amely során egy érzékszervünkkel észlelt jelenség felidéz egy másik szervvel észlelhető érzést.

A korai életszakaszok testi érzékletei megőrződnek az idegrendszerben, így meghatározhatják a későbbi testi élményeket: van, aki biztonságosnak és testileg is kellemesnek éli meg az érintést, az ölelést, a testi közelséget, mások ellenben fullasztónak, fenyegetőnek, elnyelőnek találják. Egyes szakemberek ebből arra következtetnek, hogy létezik az agyon kívül, „a szövetekben” tárolt „testi emlékezés”. Erre olyan testi érzeteket, fájdalmakat vagy más testi tüneteket hoznak fel példának, amelyek azokon a testrészeken, bőrfelületeken jelennek meg, ahol a testet valamilyen trauma érte.

Bőrszövet: képfelület

Képzőművészeti munkáim a bőrfelszínhez hasonlóan működnek. Ahogy érintem: simogatom, kaparom őket, testi emlékezetté válnak miközben testévé lesznek az érzelmeimnek, gondolataimnak.

Az 1Mózes 1:26-27 és a 2:6-7 szerint az ember is képmás, akiknek a testét Isten porból, párából formálta és az élet lélegzetét lehelte belé. A képeim létrejöttéhez hasonlóan én is magamon hordom azokat a gondolatokat, érzelmeket, amiket Isten éppen akkor gondolt, érzett, amikor engem formált. Ahogyan Dávid fogalmaz a 139. Zsoltár 16. versében: "Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük."

Témáim legtöbbször életesemények, gyakran a sebezhetőség, sebzettség nézőpontjából közelítve. Az alkotói folyamatban szimbólumokat, ősképeket keresek, a bennük rejlő feszültséget az átalakulás lehetőségével, amely a konfliktus és trauma sajátja is. Ezek a számomra is ismeretlen tartalmak az alkotás során bomlanak ki, segítenek a már ismert dolgokat előremutató módon újraértelmezni.

A sebzettséghez, a magaméhoz és másokéhoz is Jézusban kapcsolódom. Benne, veled tudok közel menni azokhoz a részeimhez, amiket magam elől is elrejtettem. Ő az, akiben átalakul a szenvedés örömmé. Minden, ami errefelé visz, az Ő visszatükröződése. Egy érintésben, ami lehet akár egy kép is.

Inspiráció:

Belting, Hans: Kép-antropológia, Kijárat Kiadó, 2007

Kast, Verena: Változás és megújulás, Európa Kiadó, 2012

Loszev, Alekszej: A mítosz dialektikája, Európa Kiadó, 2000

Megyeri Zsuzsanna: Érintettek és érinthetetlenek.=HVG Extra Pszichológia, 2013/01

http://www.mommo.hu/media/A_test_emlekezete